

ХРИСТО БОТЕВ ВАЖНО НЕЩО

Част 0 от „Вестник „Будилник““

chitanka.info

На 11 маия, когато синца празнуваме рахатлъкът на българският народ под турската месечина, в българската капела (българите носят шапки, но защото ние живееме в Букурещ и носиме капели, то и *капелата* е българска) станало голямо дипломатическо събрание под председателството на дългокосият хаджи Хайвата. Освен шестех присъствували още консули, монсули, кокони, мукони и сякаква рая. Нямало само „мошеници“, а това е чудно — между такива хора да няма мошеници. На това събрание решили — но знаете ли, какво решили? — решили и „попили“ și pe domnu Mânzof^[1], като човек политик, с кокал наградили, — решили, че слънцето трябва да изгрыва откъм изток, че дядо владика може да е непразен и че г. Владикин е велик педагог и голям оратор, та затова и казаното от него слово било тъй трогателно, щото никой не можал да го чуе. Едно само не могли да решат на това събрание: защо се е пяло „херовикото“ два пъти? Дали за салтанат, или за това, че дядо владика сбъркал вратата на олтаря и влязъл в софраджерията да нареди такъмите и да опита „бяла рада“. Длъжността на лакей трябвало да изпълни други някой, но тая година мандарините се показали много деликатни към гостите си: един от тях благоволил дору да каже: „Елате — елате и пийте, та да не речете като лани че сме ви изпъдили.“ Големи хора! Голям ум! Голяма и деликатност!

Тодор с Бялата Аба

[1] Иг. Мънзов. ↑

Издание:

Вестник „Будилник“, I, бр. 3 от 20 май 1873.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.